

DOMĀ•CĀ• NĀ•SILĀ• - HRĀ•TKY PRO CELOU RODINU - I.

ĀšterĀ½, 17 duben 2007

ChtĀ›la bych v Kudlance trochu rozebrat jeho rĀ›znĕ projev. KonkrĕtnĀ› stav, kdy Ā›enská (pochopitelnĀ›), Ā›e to mĀ›Ā›e b muĀ›) sklouzne aĀ› do obhajoby svĕho trapiĀ›e – nĀ›co jako Stockholmský syndrom. Zjistila jsem, Ā›e je hodnĀ› trpi které - kdyĀ› jim poradĕ, dá, návod, nabídne; i poskytne; pomoc – tak se výslednĀ› postavĕ na jeho stranu, zaĀ›nou ho obhajovat – prostĀ› výsledkem všeho je, Ā›e špatný je nakonec ten, kdo radĕ …

Nemyslĕm tĕm nikoho konkrĕtnĕho, ale podobnĕ situace jsem pĀ›krát zaĀ›ila Ā›i mi o nich Ā›ekli jinĕ. NapĀ›ed jsem to mĀ› trochu vztah k sociĀlnĕmu postavenĕ, ke vzdĀ›lĀnĕ dotĀ›nĕch – ale ne, do prĀ›švihu vklouznou po hlavĀ› i Ā›eny a dĕvky velmi vzdĀ›lanĕ, šikovnĕ, milĕ, hezkĕ, s velkĕm Ā›ivotnĕm rozhledem i potenciĀlem. PĀ›esto s vzdajĕ všeho i všech, pĀ›estanou se stĕkat se znĀmĕmi i rodinou, dobrovolnĀ› se „uvĀ›znĕldquo;, jen aby nepĀ›ivolaly pĀ›ĕpadnou ztrĀtu! svĕho milovanĕho Ā›Ābla. OstatnĀ› jejich kamarĀdky takĕ nevydrĀ›í dlouho poslouchat stĀle stejnĕ nĀ›tky a „hrĀ›znĕldquo; situace.

ZnĀm plno rodin, kde byl podobnĕ vztah vydrĀ›el neskuteĀnĀ› dlouho, vlastnĀ› po celou dobu jejich spoleĀnĕho Ā›ivota, vyrĀ›staly v tomto nechutnĕm ovzdušĕ jejich dĀ›ti… (S jednou dĕvkou, kterĀ z takovĕ rodiny pochĀzĕ, jsem mluvila. NezávidĀ›nĕhodnĕ dĀ›tstvĕ, dost zkreslenĕ pohled na mezilidskĕ vztahy, dĀ› se Ā›ĕct i emotivnĕ narušenĕ.) * PĀ›emĕšlĕm, jestli je nĀ›jakĀ situace, kterĀ by tyto Ā›e nulovĕm sebevĀ›domĕm, jednĀjĕ na prvĕ pohled jako masochistky, nĀ›jak probudila. Je to snad tĕm, Ā›e se „cĕtĕ dobĀ›ldquo; coby submisivnĕ otrokynĀ› svĕho dominantnĕho otrokĀĀ›me? KdyĀ› se pak mohou dosytosti litovat, nĀ›ĕkat. KdyĀ› svĕm trĀpenĕm "oblaĀ›ujĕ" roky a roky svĕ okolĕ? * A proĀ› v rodinĀ› setrvĀvĀ její partner? VĀ›dyĀ› vĀ›tšinou nĕ nezĀleĀ›ĕ, bere ji – v nejlepšĕm pĀ›ĕpadĀ› - jen jako nutnĕ personĀl. Mnohdy nejen Ā›e ji nemĀ› rĀd, ale dokonce je mu Ā›asem i fyzicky odpornĀ... d@niela pokračovĀnĕ zĕtra